

KULTURA

ARHITEKTURA – Vedrana Ergić i Marko Murtić dobitnici nagrade »Bernardo Bernardi«

DINAMIČAN PROSTOR
S REMEK-DJELIMA DIZAJNA

Vedrana Ergić i Marko Murtić osvojili su nagradu Hrvatskog društva arhitekata za uređenje interijera kuće Lebinec na zagrebačkom Ribnjaku / Pretvorili su je u maksimalno pokretljiv prostor oplemenjen vrhunskim produktima industrijskog dizajna u rasponu od remek-djela Charlesa Eamesa iz pedesetih, klasika Achilea Castiglioniya iz sedamdesetih godina, rečentnih djela Antonija Citteria, do originalnih etno proizvoda

Marina Tenžera

Kultura stanovanja po kojoj je Zagreb nekada bio poznat ponovno se vraća na velika vrata. Grad koji se nekada dičio raskošno uređenim interijerima, koji su bili žalosno zapostavljeni za vrijeme komunizma, ponovno dobiva autore kadre pretvoriti prostor u gesamtkunstwerk.

Čak su se s tri projekta (nebo-der Adris, kuća na Šalati i stan na Ribnjaku) arhitekti Vedrana Ergić i Marko Murtić natjecali za godišnju nagradu najboljeg interijera »Bernardo Bernardi«, združivši vlastito arhitektonsko umijeće s vrhunskim senzibilitetom za dizajn što su izoštrili u AAG dizajn centru u kojem već godina-ima ugošćuju renomirana imena svjetskog dizajna. Nagradu su i osvojili za uređenje interijera stana na Ribnjaku u kući koju je projektirao Slavko Löwy.

Kuća Lebinec na Ribnjaku 20 izgrađena je 1937. godine. Njezin četverokatni volumen, potpuno orijentiran prema parku Ribnjak

maksimalne funkcionalnosti s jedne strane, te ostvariti namjeran pomak od očekivanog standarda korporativnog interijera prema »domu« koji istodobno hladno sugerira moć i važnost ovog ureda, ali i »emitira toplinu obitelji«.

Kuća na Šalati

Obiteljska kuća iz doba moderne na zagrebačkoj Šalati troetažni je dvojni objekt s presjekom nalik na meandar koji izrazito otežava vertikalnu komunikaciju. Projekt kompletne adaptacije i dogradnje dijela objekta, polazio je stoga od reorganizacije prostora s ciljem njegova perceptivnog povezivanja.

Prizemlje vrlo male površine otvara se po vertikali i postaje integrirani dio volumena unutrašnjosti, odnosno gornjih etaža koncipiranih kao otvoren prostor bez pregradnih zidova, a to je povezivanje postignuto prodorima po horizontali te vertikali kao i postavom staklenog poda na najnižoj i najvišoj etaži.

torjovima za zagrebačke katedrale, određuje tanki betonski okvir s uvučenim balkonima i krovnom terasom (penthouseom).

Različite konfiguracije

Nagrađeni projekt za adaptaciju penthousea na Ribnjaku Vedrane Ergić i Marka Murtića bazira se na konceptu preobrazbe interijera kao i istraživanju mogućnosti integracije vanjskog s unutar-njim prostorima. Maksimalna pokretljivost prostora inicijalno je omogućena zahvaljujući čistoći modernističke tipologije Slavka Löwyja. U potpunosti uklonivši pregradne elemente, prostor je oslobođen svih barijera osim skeletne konstrukcije i obodnih zidova.

Stan je primarno tretiran kao jednoprostorni volumen koji se pomicanjem, okretanjem i preklapanjem panela transformira u niz različitih konfiguracija. Unutar otvorenog prostora postavljena je »kutija« definirana s više slojeva pokretnih panela kao ishodište svih preobrazbi. Kroz kutiju i oko nje je omogućena cirkulacija, a obodni paneli se jednostavnom manipulacijom koriste za zatvaranje ili otvaranje okolnih prostora ovisno o želji korisnika.

Različiti scenariji u doživljaju povezivanja prostora postignuti su i dizajnom kontinuiranog niza staklenih panela na zapadnom pročelju. Njihovim se preklapanjem ostvaruje maksimalna veza za unutarnjeg i vanjskog prostora, a percepciju intenzivira i pomicanje granice između vanjskog drvenog i unutarnjeg betonskog poda, kao i promjenom visine stropa u tangencijalnoj zoni.

Fleksibilan prostor: Nagrađeni interijer kuće na Ribnjak

Uvlačenjem kliznih prozora, pak, u međuprostore dvostrukih zidova, okretanjem pregradnih elemenata, klizanjem segmenata vanjske stijene uz susjedni objekt i podizanjem vanjskih drvenih panoa postiže se maksimalizacija funkcionalnosti, fleksibilnosti i transformacije prostora.

Interijerski elementi su dizajnirani kao za jednog korisnika, uključivši i umivaonik, kadu i elemente koji definiraju prostor za tuširanje. Minimalan je broj produkata industrijskog dizajna odabrani u rasponu od remek-djela Charlesa Eamesa iz pedesetih, klasika Achilea Castigliona iz sedamdesetih godina, do recentnih djela Antonija Citterija, a kombinirani su s originalnim etno proizvodima.

Projekt za Adris grupu

Ne manje smione zahvate Ergić&Murtić izveli su preuređujući interijer Adris grupe u Jukićevoj. Malen i mračan srednji prostor uz dizala i stepenište zahtijevao je kompletnu reorganizaciju. Projekt obuhvaća tri etaže malog nebodera, na kojima je trebalo organizirati sadržaje za rad članova i

predsjednika uprave. Budući da zadire u samu srž korporativnog identiteta i u dobroj ga mjeri formira, projektiranje ureda uprave jedne od vodećih hrvatskih kompanija bio je višeslojan zadatak. Načela maksimalne suzdržanosti u primjeni materijala i dizajnu interijerskih elemenata primjenjivana su dosljedno, a tema preobrazbe također.

Jedini fiksni elementi interijera su stakleni zidovi koji su tretirani po miesovskom principu, kao potpuno dematerijalizirani, s unutarnjim svjetlom koje ih pretvara u difuzore. Ostale pregrade prostor čine otvorenim, zbog njih se doima većim nego što jest, dok u drugom položaju, zatvorene, stvaraju zasebne intimne urede za pojedine korisnike. Dinamika otvoreno – zatvoreno kod formiranja odvojenih prostornih i funkcionalnih zona ostvaruje se pomicanjem panela koji se u pojedinim pozicijama u potpunosti preklapaju s interijerskim elementima stvarajući tako oblikovno potpuno pročišćen zoning.

Cilj je bio realizirati prostor suzdržan u luksuzu, istodobno minimalistički jednostavan, a

i najintimniji dio interijera – etaža sa spavaonicama, projektiran je tako da se može preobraziti u jedinstveni prostor. Kupaonica je smještena u središnji dio prostora unutar drvene kutije od mobilnih panela i moguće ju je spojiti ili odvojiti od ostalih sadržaja.

Potpuna sjedinjenost unutrašnjeg i vanjskog prostora na trećoj etaži u kojoj su smješteni dnevni boravak s kuhinjom i terasa, realizirana je staklenim kliznim stjenama koje je moguće potpuno sakriti u fasadne zidove i protezanjem drvenog poda terase u dio interijera, tako da je u pojedinim varijantama gotovo nemoguće odrediti gdje počinje vanjski a gdje završava unutarnji prostor.

Izmaknutim granicama podova, staklenih kliznih prozora i rešetkastih drvenih brisoleja manipulira se percepcijom granice unutarnjeg i vanjskog te se stvaraju međuzone različitih atmosfera unutar otvorenog prostora.

Ovim je projektom arhitektonski tim Ergić-Murtić još jedanput pokazao vještinu projektiranja u velikom i malom mjerilu, ostvarivši ambijent u kojem je sve naizgled jednostavno, ali i do detalja definirano, istovremeno suvremeno, ali na neki način izvanvremeno, netrendovski klasično.

Kao i u ostalim svojim projektima i ovdje su očigledno primijenili načela preobrazbe prostora koji, ovisno o raspoloženoj korisnika, može biti iznutra potpuno otvoren, maksimalno povezan s vanjskim prostorom, kao i vrlo intiman jer je pomicanjem posebno dizajniranih pregrada u trenu moguće izdvojiti se u svoj dio prostora.